

ผลงานแนวปฏิบัติที่ดี

1. ชื่อเรื่อง / แนวปฏิบัติ การพัฒนาผลงานทางวิชาการของอาจารย์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

2. หน่วยงาน คณะครุศาสตร์

3. คณะทำงาน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ	ตุ้จินดา	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพยพงษ์	เศษคิมบง	กรรมการ
3. อาจารย์อำนวยการ	สอิ่งทอง	กรรมการ
4. อาจารย์ลัทธสิทธิ์	ทวิสุข	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.ณัฐวรรณ	พุ่มดียิ่ง	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณิ	สุจิตร์จุล	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินทิพย์	คชพงษ์	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา	ศิริธัญญรัตน์	กรรมการ
9. อาจารย์ ดร.มนธิรา	บุญญวินิจ	กรรมการ
10. อาจารย์จารุวรรณ	สาสูงเนิน	กรรมการ
11. นางสาวกรณันภัส	ธีระโรจนพงษ์	กรรมการ
12. นางสาววิมาดา	ชนะวัฒนานนท์	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.พิชญภา	ยืนยาว	กรรมการและเลขานุการ
14. นางสาววรศักดิ์ศิริ	วโรดมรุจิรานนท์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
15. นางสาวฝนทิพย์	สุเมฆะกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

4. บทสรุปแนวปฏิบัติที่ดี

อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดให้อาจารย์ต้องมีผลงานทางวิชาการ และพัฒนาผลงานวิชาการในรูปแบบงานวิจัย นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาท้องถิ่น และก้าวสู่ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ โดยผ่านกระบวนการคัดกรองความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สุมิตร สุวรรณ และรองศาสตราจารย์ ดร.พิชญภา ยืนยาว เป็นผู้มีความสามารถ มีประสบการณ์การวิจัยทางการศึกษา และมีผลงานการเขียนบทความมากกว่า 30 เรื่อง รวมถึงเป็นปู่เชี่ยวชาญประเมินผลงานวิชาการเพื่อแต่งตั้งตำแหน่งวิชาการ จากการทำผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่องนี้ จึงนับได้ว่าเป็นแนวปฏิบัติที่สามารถนำมาเผยแพร่ความรู้ให้แก่อาจารย์ และร่วมกันพัฒนาองค์ความรู้ การเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ นำไปใช้ และแลกเปลี่ยนผลการนำไปใช้เพื่อนำมาปรับปรุง/บูรณาการองค์ความรู้ ซึ่งมีอาจารย์ผู้น้องค์ความรู้ไปใช้ในการตีพิมพ์ผลงานและนำไปยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วตา ริวเขียวโชติ งานวิจัยเรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการสร้างนิทานและหุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา และอาจารย์จุติกาญจน์ สังขาร งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน

5. ที่มาและความสำคัญของแนวปฏิบัติที่ดี

ปัจจุบันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ภายในองค์กรหรือ Knowledge management (KM) กันมากขึ้น เนื่องจากสถานะแข่งขันในปัจจุบัน เป็นสาเหตุให้องค์กรต้องพัฒนาและปรับตัวเองเพื่อความก้าวหน้าและการอยู่รอด ดังนั้นการจัดการความรู้ที่มีอยู่ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการนำองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ท้าทายต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพราะหัวใจสำคัญขององค์กรแห่งการเรียนรู้คือความสามารถในการบริหารจัดการความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถบริหารให้บุคลากรในคณะครูศาสตร์ทุกคนมีจิตสำนึกในการพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนได้ในที่สุด

คณะครูศาสตร์จึงให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ซึ่งเป็นทุนทางปัญญาที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งระดับบุคคลและองค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อให้คณะครูศาสตร์เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการจัดการความรู้ทั่วทั้งองค์กร ประกอบกับการประเมินคุณภาพภายในมีการกำหนดให้มีตัวชี้วัดในการจัดการความรู้ คณะครูศาสตร์จึงได้ให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ และให้เกิดการดำเนินการอย่างเนื่องและเป็นรูปธรรม ดังนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทุกคนในคณะครูศาสตร์เห็นความสำคัญถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ และเพื่อให้มีการจัดการความรู้ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ครอบคลุมทุกภารกิจของคณะครูศาสตร์ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ที่กำหนดให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีผลงานทางวิชาการและอาจารย์มีความจำเป็นต้องทำผลงานวิชาการเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการต่อสัญญาจ้างและกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

6. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลงานวิชาการของอาจารย์ในรูปแบบงานวิจัย ตำรา หนังสือ เอกสารคำสอน
2. เพื่ออาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและพัฒนาผลงานสำหรับการต่อสัญญาจ้าง
3. เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้สู่การพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

7. ขั้นตอนการดำเนินงาน

มีการจัดกิจกรรมพัฒนาอาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ ศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สุมิตร สุวรรณ และรองศาสตราจารย์ ดร.พิชญภา ยืนยาว ให้ความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำผลงานทางวิชาการ การดำเนินงานวิจัย การตีพิมพ์เผยแพร่สู่การขอตำแหน่งทางวิชาการและเชิญชวนอาจารย์เข้าร่วมการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

8. แนวปฏิบัติที่ดี (วิธีการ / กระบวนการ / แนวทางการดำเนินงานตาม PDCA)

ขั้นตอน	การดำเนินงาน
วางแผน (Plan)	ระบุมารู้ที่จำเป็นต้องมีเพื่อบรรลุเป้าหมาย ขององค์กรรวมทั้งวิเคราะห์ความรู้ที่มีอยู่ รูปแบบและแหล่งที่มา (อยู่ที่ใคร อยู่ในรูปแบบใด) เพื่อวางแผนจัดการความรู้ที่เหมาะสม
ปฏิบัติ (Do)	1. การประชุมในหน่วยงานเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และสกัดความรู้จากผู้ปฏิบัติงาน 2. เชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ข้อมูล รวมทั้งรักษาความรู้เดิมและกำจัดความรู้ที่ล้าสมัย การรวบรวม ข้อมูลที่ได้จากการประชุมและแก้ไขเนื้อหาให้เหมาะสม 3. การประชาสัมพันธ์ความรู้ที่ได้จากการประชุม ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากเอกสารและการประชุม 4. นำความรู้ที่ได้จากการประชุมไปใช้ในการทำผลงานทางวิชาการและการขอตำแหน่งทาง วิชาการ
ตรวจสอบ (Check)	อาจารย์ตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ความรู้การใช้งาน เครื่องมือ
แก้ไข (Action)	อาจารย์ดำเนินการแลกเปลี่ยนการดำเนินการวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่และปรับปรุงพัฒนา กระบวนการและเทคนิคให้ทันสมัยกับอาจารย์ท่านอื่น ๆ ซึ่งจะดำเนินการทำงานวิจัยและขอ ตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

9. ผลกระทบที่เป็นประโยชน์หรือสร้างคุณค่า

อาจารย์เรียนรู้วิธีการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำผลงานทางวิชาการดำเนินงานวิจัย การตีพิมพ์ เผยแพร่ สู่การขอตำแหน่งทางวิชาการ จากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จนสามารถดำเนินการจัดทำงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ไปสู่การความก้าวหน้าตำแหน่งทางวิชาการ

10. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

อาจารย์ในคณะครุศาสตร์ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานในด้านการวิจัยในส่วนของการ เผยแพร่บทความวิจัยร่วมกันและการขอตำแหน่งทางวิชาการมากขึ้น

11. อุปสรรคและแนวทางแก้ไข

ปัญหา/อุปสรรค

ช่วงเวลาการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกับผู้เข้าร่วมการพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

แนวทางแก้ไข

เก็บรวบรวมความรู้ในรูปแบบรายงาน การแบ่งปันความรู้ในรูปแบบกลุ่ม รวมถึงการกลั่นกรองและเรียนรู้ ร่วมกัน เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการจัดการความรู้มีประสิทธิภาพ

12. รูปภาพประกอบการดำเนินงาน

